

Bohastwo a Rudoba pschindzetaj wobaj wot Tebe, moj Kneze nebeski Wotze! Ehezschli me, moj Kneze, tehodla kudeho a hubeneho na Eswjeczi wostajicz, da njech so twoja Wohla stanje, ta je ta najljepscha. Ja wjem, so, kotrehoz ty lubujesch, teho ty tejsch kostasch. Ja wjem: tu je wschjich Kutach Hubenosz, Kschiz, Stwknosz, Musa, Prozy dosz, smy mathu Kwilu na Eswjeczi, wtej Zatoszi, tejsch ktemu wostajnym Memjeri. Ja wjem, so budze to kliepsche mu mojeje Dusche skuzicz. Spodoba so tezi pak, mi Bohastwa dacz; Ach! da schak teze wutrobne a ponizne proschu, nedaj mi do mojih Mystlow pschindz, so bych tebe saprjet, aby praschak: Schtu je ton Anes? w Pschistowach Gal. 30. v. 9. Aby so bych njedze nemjenit, jako by to same smojimi Skutkami saktuzene byto. Njech posnaju, so su to sachodne a kniczomne Kubta, pschecziwo tannem twojim Kralestwi, a tehodla moju Wutrobu nanje neposchak Ps. 62. v. 11. Pschetoj taj Heremplaj teho Lazaruka, a bohateho Muzja staj so mi woboko do mojeje Wutrobny saczischczataj. Dyz Lazarus swoju Helu tu na Semi, swoje Nebeka pak tam mjejesche. Ton bohaty Muz febi pak swoje Nebeka tu na Semi czinesche, a tam swoja Helu dosta, a zwar tehodla, dokelz swoju Wutrobu niz na tebe, ale na swoje Kubta stajit bje, haj dokelz so nebje Krystuka dzerzaj, kotrehoz jemu Mojzas a czi Prophetoyo pschipowedali bjechu. O so bych to stajnje wopomnit, a Mojasa a tych Prophetow poschtuchaj, so by tak moja Duscha wumreta teje Ssmercze teho Praweho. Eposchcz mi to twojeho Ssyna Jesusa dla, psches swjateho Ducha: Kajz febi jeho dalje wuproschny we jenem nuternem Woze Naschu a Kyrlichu.

Szenje na prjenu Nedzela po swjatej Trojizy, Luc. 16. v. 19--31.

Jesus dzesche kPhariseiskim: Njekajki bohaty Muz bjesche, ton kodzesche wPurpurskej a wot droheho Platu Drastczi, a mjejesche so wschjednje derje wkrafnem Wefelju. Bjesche pak jedyn kudy, sMenom Lazarus, ton lejzesche psched jeho Durjemi, pokny Brjodom. A zadasche so naschyczicz stymy Drebeneczkami, kotrez sBlida teho Bohateho padachu: Da schak pschindzechu Pby, a lisachu jeho Brjody. Woda so pak, so ton Rudy wumre, a bu nešeny wot Zandzelow do Abrahamoweho Klina: Ton Bohaty pak tejsch wumre, a bu porebany. A jako won wHeli, a Czvieli bjesche, posbjenu won swojej Woczi a wuhlada Abrahama nasdala, a Lazara na jeho Klini. A sawolajo dzesche won: Wotze Abrahame, smjel so na demnu, a poszel Lazara, so by won ton Konezik swojeho Porsta Wodzi womaczaj, a woklodzil moj Nasyl, pschetoj ja czerpiu Czwielu wtutem Plomenju. Abraham pak dzesche: Spomni, Ssyno, so ty swoje Dobre sy wuziwaš